

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียน มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Acipenser baerii* (Brandt, 1869) จัดอยู่ใน class Actinopterygii (ray-finned fishes) Order Acipenseriformes (Sturgeons and paddle fish) Family Acipenseridae (sturgeons) จัดเป็นปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและทางนิเวศ สามารถเลี้ยงเป็นปลาสวยงามและเลี้ยงเพื่อการบริโภค ใช้ปลาสเตอร์เจียนนิยมนำมาทำเป็นคาเวียร์ส่วนเนื้อปลา มีคุณค่าทางโภชนาการหลายอย่าง เช่น มีปริมาณคอลลาเจนและโวเมก้า-3 สูง ซึ่งถือว่าเป็นสารชัลคลอความแก่ มีปริมาณคอนดรอยตินชัลเฟตสูง ช่วยเสริมสร้างเนื้อเยื่อกระดูกข้อต่อต่างๆ และรักษาโรคเกี่ยวกับตับ เสริมสร้างประสีทอีพาร์การได้ยินและการมองเห็น นอกจากนี้ ยังมีคาร์โนชินซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระในปริมาณสูงอีกด้วย ปลาสเตอร์เจียน จัดเป็นปลาห้ามจัดชนิดที่มีขนาดใหญ่ ขนาดโตเต็มที่ที่พบในธรรมชาติจะมีความยาวถึง 2 เมตร น้ำหนัก 210 กิโลกรัม แต่ในปัจจุบัน ปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียน ที่พบส่วนใหญ่จะมีน้ำหนักตัวประมาณ 60 กิโลกรัมและอายุสูงสุดถึง 60 ปี สำหรับลักษณะการเจริญพันธุ์ เผพะประชากรที่อาศัยในแม่น้ำ Lena ของไชบีเรีย พบว่า ปลาเพศผู้จะถึงวัยเจริญพันธุ์เมื่ออายุ 9 - 10 ปี ปลาเพศเมียจะสร้างไข่เมื่ออายุ 10 - 12 ปี สำหรับกลุ่มประชากรอื่น ปลาเพศผู้จะถึงวัยเจริญพันธุ์เมื่ออายุ 18 - 21 ปี และปลาเพศเมียจะสร้างไข่เมื่ออายุ 24 - 28 ปี โดยถูกกล่าว้างไปอยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน ปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียน ในธรรมชาติจะกินสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่อาศัยอยู่พื้นท้องน้ำ เช่น benthic organisms รวมทั้งตัวอ่อนของแมลงพัก chironomid larvae, amphipods, isopods และ polychaetes (Sokolov and Vasil'ev, 1989)

สำหรับประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2548 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง มีพระราชเสาวนีย์ให้กรมประมงหาพันธุ์ปลาที่สามารถเลี้ยงได้บนดอยหรือในที่มีอากาศหนาวเย็นมาเพาะเลี้ยงเพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้กับชาวเขabantain พื้นที่สูง ซึ่งปกติทั่วไปบนพื้นที่ที่มีอากาศหนาวเย็นจะไม่สามารถเลี้ยงปลาเมืองร้อนทั่วไปได้ กรมประมงจึงมีการนำเข้าไชบีเรียน สเตอร์เจียน ระยะมีจุดตา (Eyed stage) จากประเทศไทยมานี้มาทดลองฟักในประเทศไทย ครั้งแรก โดยดำเนินการทดลองเลี้ยงที่หน่วยวิจัยประมงบนพื้นที่สูงดอยอินทนนท์ พบว่า ใช้ปลาระยะนี้ฟักภายใน 2 – 5 วัน ในสภาพการฟักที่อุณหภูมน้ำเฉลี่ย 15 องศาเซลเซียส และใช้มือตราการฟักเป็นตัว 97 เปอร์เซ็นต์ ลูกปลาแรกฟักมีขนาดความยาวเหยียด 9.9 มิลลิเมตร ต่อมานี้ พ.ศ. 2550 กรมประมงได้นำเข้าไชบีเรียนมีจุดตาจากประเทศไทยสัมเชย โดยทดลองฟักไข่ที่อุณหภูมน้ำเฉลี่ย 15.8 องศาเซลเซียส พบว่า มือตราการฟักเป็นตัว 52.05 เปอร์เซ็นต์ (โภมุท แคลคูล, 2555) และในปี พ.ศ. 2557 มูลนิธิโครงการหลวงร่วมกับกรมประมงได้มีการทดลองการเลี้ยงปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียน ทั้งกลุ่มประชากรรัสเซียและเยอรมันในพื้นที่สถานีเกษตรหลวงอินทนนท์ พบว่า ลูกปลาทั้งสองกลุ่มประชากรสามารถเจริญเติบโตได้ดี โดยปลาเพศผู้สามารถสร้างน้ำเชื้อเมื่ออายุ 4 - 5 ปี และปลาเพศเมียเริ่มสร้างไข่เมื่ออายุ 6 - 7 ปี (โภมุท แคลคูล, 2557) หลังจากนั้น ในปี พ.ศ. 2558 ทำการเพาะพันธุ์จากปลาทั้งสองกลุ่มประชากร โดยใช้พื้นที่ป่ากลุ่มประชากรเยอรมันและแม่พันธุ์ปลากลุ่มประชากร

รัสเซีย ได้ลูกปลารุ่นแรก (F1) สำหรับมูลค่าจากการจำหน่ายปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียน ในระหว่างปี พ.ศ. 2560 - 2563 กองทุนโครงการประมงได้ส่งผลผลิตให้ฝ่ายตลาด มูลนิธิโครงการหลวง ทั้งใน รูปแบบของปลาสดและปลารมควัน มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น 12,455.23 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า 7,628,893.57 บาท (งานโครงการประมง มูลนิธิโครงการหลวง, 2563)

อย่างไรก็ตาม ปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียนเป็นปลาเขตหนาว (Temperate fish) ซึ่งการ เจริญเติบโตของปลาชนิดนี้นั้นถึงขัยเจริญพันธุ์ จะมีปัจจัยหลายด้าน เช่น ชนิดปลาสเตอร์เจียน อายุปลา สภาพแวดล้อม ระบบการเลี้ยง อุณหภูมิ และโภชนาณอาหาร ซึ่งเป็นตัวการต้นการพัฒนาของเซลล์ สืบพันธุ์จนถึงระยะสุดท้าย ดังนั้น ในการเลี้ยงปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียนรุ่นลูก (F1) สำหรับเป็นพ่อ แม่พันธุ์ จึงจำเป็นจะต้องมีข้อมูลพื้นฐานด้านการเจริญเติบโตและคุณลักษณะสำคัญทางการสืบพันธุ์ วางแผน ทั้งนี้เพื่อให้มูลนิธิโครงการหลวงสามารถผลิตปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียน ได้อย่างครบวงจรและ มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงเกษตรกรมืออาชีพและรายได้จากการเลี้ยงปลาชนิดนี้ด้วย

การศึกษาการเลี้ยงปลาไชบีเรียน สเตอร์เจียนรุ่นลูก (F1) เพื่อเป็นพ่อแม่พันธุ์ในสภาพการ เลี้ยงบนดอยอินทนนท์ ในปีงบประมาณ พ.ศ.2562 โดยเลี้ยงปลาทดลองจำนวน 12 บ่อฯ ละ 183 ตัว รวมจำนวนปลาทดลองทั้งหมด 2,196 ตัว คือ ชุดการทดลองที่ 1 ให้อาหารสำเร็จรูปชนิดเม็ดจนน้ำ ระดับโปรตีนไม่น้อยกว่า 44% และระดับไขมันไม่น้อยกว่า 12% ชุดการทดลองที่ 2 ให้อาหาร สำเร็จรูปชนิดเม็ดจนน้ำ ระดับโปรตีนไม่น้อยกว่า 44% และระดับไขมันไม่น้อยกว่า 12% เสริมด้วย น้ำมันปลา 1% + สไปรูลิน่า 1% น้ำหนักแห้ง ชุดการทดลองที่ 3 ให้อาหารสำเร็จรูปชนิดเม็ดจนน้ำ ระดับโปรตีนไม่น้อยกว่า 44% และระดับไขมันไม่น้อยกว่า 12% เสริมด้วยน้ำมันปลา 1% + สไปรูลิน่า 3% น้ำหนักแห้ง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง พบร้า ปลาทดลองมีน้ำหนักสุดท้ายเฉลี่ย $4,160.90 \pm 104.9$, $4,182.91 \pm 7.40$ และ $4,209.50 \pm 154.8$ กรัม ความยาวสุดท้ายเฉลี่ย 102.46 ± 0.90 , 102.16 ± 0.98 และ 101.51 ± 1.21 เซนติเมตร น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย 2.65 ± 0.64 , 3.05 ± 0.33 และ 3.24 ± 0.53 กรัมต่อวัน อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ย 0.07 ± 0.017 , 0.081 ± 0.010 และ 0.086 ± 0.012 เปอร์เซ็นต์ต่อวัน อัตราอุดร้อยละ 99.75 ± 0.50 , 100 ± 0.0 และ 100 ± 0.0 ($p > 0.05$) ตามลำดับ ผลการประเมิน พัฒนาการของอวัยวะสืบพันธุ์ของปลาทดลองด้วยเครื่องมืออัลตร้าซาวด์ พบร้า พัฒนาการของอวัยวะ สืบพันธุ์ปลาเพศเมียระยะที่ 1 ในอัตราร้อยละ 23.75 ± 24.96 , 27.50 ± 21.02 และ 35.00 ± 10.80 , ระยะที่ 2 ร้อยละ 76.25 ± 24.96 , 68.75 ± 23.23 และ 61.25 ± 11.09 และระยะที่ 3 ร้อยละ 0.0, 3.75 ± 2.50 และ 3.75 ± 2.50 ในเพศผู้พระยะที่ 1 ร้อยละ 23.75 ± 27.50 , 33.75 ± 26.89 และ 16.25 ± 8.54 , ระยะที่ 2 ร้อยละ 76.25 ± 27.50 , 65.00 ± 26.46 และ 70.00 ± 14.42 และระยะที่ 3 ร้อยละ 0.0, 1.25 ± 2.50 และ 13.75 ± 14.93 ตามลำดับ พัฒนาการของอวัยวะสืบพันธุ์ที่พบในช่วง ระยะที่ 1-3 ปลาทดลองอายุ 4 ปี 5 เดือน เป็นระยะที่ไข่และน้ำเชื้อยังไม่สมบูรณ์ไม่สามารถใช้ในการ ผลิตไข่ปลาคาเวียร์และการเพาะพันธุ์ได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเลี้ยงต่อ เพื่อปลาจะได้มีการ พัฒนาต่อไปถึงระยะสุดท้ายซึ่งไข่แก่ (stage 4-5) และน้ำเชื้อสมบูรณ์ (active sperm) ไว้ใช้ในการ เพาะพันธุ์เพื่อผลิตลูกปลาและใช้ผลิตคาเวียร์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการเจริญเติบโต อัตราอุดตาย และพัฒนาการของอวัยวะสีบพันธุ์ของปลาไซบีเรียน สเตอร์เจียนรุ่นลูก (F1) ในสภาพการเลี้ยงบนพื้นที่สูงของประเทศไทย

1.3 ขอบเขตการดำเนินงาน

การศึกษาการเจริญเติบโต อัตราอุดตาย และพัฒนาการของอวัยวะสีบพันธุ์ของปลาไซบีเรียน สเตอร์เจียนรุ่นลูก (F1) ในสภาพการเลี้ยงบนพื้นที่สูงของประเทศไทย เพื่อประเมินอัตราการเจริญเติบโต อัตราอุดตาย และการพัฒนาอวัยวะสีบพันธุ์ของปลาไซบีเรียน สเตอร์เจียน รุ่นลูก (F1) เมื่อเลี้ยงเป็นระยะเวลา 240 วัน

